

Nemocnica 2

Časopis Nemocnice s poliklinikou Prievidza so sídlom v Bojniciach

■ MUDr. Ladislav GERLICH, MPH, riaditeľ NSP

Večerný slávnostný prípitok - riaditeľ NSP L. Gerlich, námestníčka pre REZ A. Uhliarová (vľavo) a námestníčka pre ošetrovatel'stvo I. Pastieriková.

Cimbalovka mala úspech a u nejedného účastníka vyvolala odhodlanie pridať sa. V. Kurbelová a P. P. Heriban si schuti prevetrali hlasivky a bránice.

Dobrá služba, nemocnica!

Klasik rímskej filozofie Seneca rád nezabúdať na minulosť, myslieť na budúcnosť. Dovoľte mi, prosím, viesť príhovor v duchu tejto osnovy tak, ako som sa prihovril účastníkom našich jubilejných podujatí.

Už v auguste 1945 Okresný národný výbor v Prievidzi požiadal všetky úrady miestnych národných výborov v okrese, aby zvolali plenárne schôdze, ktoré by sa uzniesli, že žiadajú zriadenie štátnej nemocnice v Prievidzi. Niektoré MNV boli za Prievidzu, niektoré za Nováky, Handlová za Handlovú (v tom čase bola handlovská nemocnica rozbombardovaná). Poverenie zdravotníctva túto požiadavku zamietlo pre nepriaznivú situáciu v štátnej pokladnici a odporučilo dobudovať už na 75% rozostavanú nemeckú nemocnicu v Nitrianskom Pravne. Opakované cesty riaditeľov a správcu Okresného ústavu národného zdravia, predstaviteľov baní a okresu napokon viedli k zmene stanoviska.

Dokončenie na str. 2

50. výročie otvorenia - poďakovanie za prácu Dôstojne, nezabudnuteľné zážitky

Kultúrne centrum v Bojniciach sa už od rána 8. apríla naplnilo slávnostnou atmosférou. Prichádzali terajší i bývalí pracovníci nemocnice a každý so sebou kus života prežitého v našom „špitáli“ a prostredníctvom milosrdným časom vytriedených spomienok ho prepájal s ďalšími účastníkmi jubilejných podujatí. Na recepcii ich už čakali darčeky a medzi nimi aj jubilejná kniha a k spomienkam pribudol ďalší mocný pomocník na oživenie navrstvených, ale nezabudnutých dejov a emócií. Takže keď sa sála rozozvučala tónmi čela, akordeónu a flauty, sála už bola skoro naplnená ľuďmi a preplnená emóciami z príjemných stretnutí.

„Sme iba polovičky celku...“, stvárnila jedno z posolstiev podujatí v úvodnej recitácii moderátorka slávnostnej akadémie V. Hoffmannová (ktorej asistoval P. Švec). A potom sme už privítali hostí v zastúpení ministra zdravotníctva prišiel vedúci jeho služobného úradu L. Štefanec, za župana riaditeľ úradu TSK V. Buzalka, primátori všetkých štyroch miest K. Macháčková,

R. Podoba, F. Tám a D. Šimka, starostovia obcí, medzi nimi aj predseda ZMOHN P. Juriček, hlavný hygienik SR G. Šimko, poslanci TSK, bývalí riaditelia OÚNZ a NSP a primári, priamy účastník výstavby nemocnice stavebný dozor Ing. J. Honko a ďalší.

Riaditeľ NSP L. Gerlich vyšiel v slávnostnom príhovore zo Senecovej myšlienky: „Pamätať na minulosť, myslieť na budúcnosť“. Neobišiel žiadnu z jej častí. Ocenil dielo zakladateľov, zmienil sa o ekonomických problémoch, ktoré máme napriek niekoľkoročnému úsiliu o moderné, účinné riadenie a úspory a napriek obetiam zamestnancov. Pripomenul aj stále chýbajúce zdroje na dokončenie rozostavanej prístavby operačných sál monobloku. „Nemocnica pre mňa znamená nielen bolesť a utrpenie, ale najmä radosť z nového života“ povedala o.i. primátorka Prievidze K. Macháčková, ktorá poďakovala všetkým doterajším pra-

Dokončenie na str. 2

Pamätaná medaila k 50. výročiu nemocnice - vyrazila Mincovňa Kremnice, výtvarný návrh: ateliér mincovne - Mária Šomráková.

Reminiscencie 8. 4. 2011

Tesne pred jubileom prešiel údržbou a opravou aj vchod a nápis Nemocnica.

Reminiscencie 8. 4. 2011

Prvá rodička v našej nemocnici Zita Kuruštová (v strede), vpravo jej dcéra Zita Kohútová, vľavo moderátorka Veronika Hoffmannová.

Problém financovania nemocníc sa rozuzľuje dlho a komplikovane

Riešenie nie je len v našich rukách

Od januára trvajú opakované a intenzívne rokovania ohľadom financovania nemocníc Trenčianskeho samosprávneho kraja (TSK), vrátane našej. Už 14. januára 2011 prievádzská pobočka Sociálnej poisťovne listom vyzvala našu NsP podať správu o hospodárení nemocnice a možnostiach riešenia doterajších záväzkov voči SP. Následne 21. a 31. januára rokoval v Sociálnej poisťovni s riaditeľkou Ing. D. Kríkovou riaditeľ NsP MUDr. L. Gerlich a námestník HTS Ing. M. Petrušák. SP hrozila núteným vymáhaním svojich pohľadávok. Z rokovaní vyplynulo, že vzhľadom na výšku záväzkov a súčasný stav financovania nemocnice zo strany zdravotných poisťovní nie je NsP schopná riešiť tieto záväzky samostatne. Preto bolo dohodované rokovanie na úrovni predstaviteľov ústredia SP a zástupcov zriaďovateľa nemocnice (TSK).

Porady na TSK

K problematike zadlžovania sa nemocníc, zriadených TSK, a rastúcich záväzkov voči SP sa 7. a 18. februára uskutočnili porady riaditeľov a ekonomických námestníkov nemocníc s vedením TSK. Zúčastnil sa na nich i predseda komisie pre sociálnu pomoc a zdravotníctvo, náš poslanec Ing. V. Čičmanec. Na poradách predstaviteľov nemocníc predložili písomne, a ústne komentovali, materiály o stave hospodárenia nemocnice, o záväzkoch voči SP, splatnostiach, cash flow, perspektívach výnosov od zdravotných poisťovní v r. 2011. Z porad vyplynulo, že záväzky nemocníc k SP sú: Bojnice 2,6 mil. eur, Pov. Bystrica 3,3 a Myjava 1,4 mil. eur a hrozí ich ďalší rast, pretože poisťovne, najmä VŠZP, pre zlú

finančnú kondíciu krátiť úhrady nemocniciam a hrozí pokračujúce krátenie objemov na zdravotnú starostlivosť pre nemocnice v priebehu r. 2011. Nemocnice sa priebežne zadlžujú a ak budú nútené k 100% platobnej disciplíne voči SP, dôjde k problémom s dodávateľmi, čo bude stále viac ohrozovať poskytovanie zdravotnej starostlivosti až úplne paralyzuje činnosti nemocníc. V najhoršej situácii sa nachádza NsP Pov. Bystrica, kde už pre zadlženosť viaznu dodávky niektorých potravín a elementárneho zdravotného materiálu. Predseda TSK MUDr. P. Sedláček na základe toho rokoval s gen. riaditeľom VŠZP MUDr. M. Faktorom o možnostiach finančného vysporiadania záväzkov VŠZP voči nemocniciam TSK (nadlimity z r. 2009 a 2010 i zvýšenia finančných objemov do budúcnosti).

Predseda TSK P. Sedláček rokoval začiatkom februára s gen. riaditeľom SP Ing. L. Lopatkom. Rokovania medzi zástupcami TSK, nemocníc a Sociálnej poisťovne boli 3. a 18. 2. a 30. marca.

Na rokovaní 3. 2. Ing. Miroslav Uhrín, riaditeľ sekcie ekonomiky SP, informoval, že nemocnice TSK patria k najväčším neplatičom. Celkovo najhoršia je situácia v NsP Považská Bystrica, ktorá neodváža odvodov za zamestnávateľa od septembra 2008, NsP Myjava tiež od septembra 2008, NsP Prievidza od augusta 2009. Zdôraznil, že pobočky už rokovali s riaditeľmi nemocníc, ale nedospejú k uspokojivému výsledku. Z toho dôvodu treba pripraviť spoločný plán, aby sa SP dostala ku svojim peniazom. V prípade NsP Pov. Bystrica pristúpili k riešeniu formou exekúcie,

ktorá je podľa neho najúčinnjším prostriedkom.

Nerovnaké financovanie

Predseda TSK P. Sedláček zdôraznil, že problém je trochu širší, lebo VŠZP dáva do tohto kraja najmenej finančných prostriedkov z celej SR. Súčasný stav je len dôsledkom nerovnomerného financovania, rozdiely sú aj v cenách výkonov. Nemocnice riešia zlú ekonomickú situáciu na úkor odvodov do SP, aby zabezpečili prevádzku. Trenčiansky a Žilinský samosprávny kraj sú jediné dva kraje, ktoré si ponechali nemocnice a starajú sa o ne, ostatné kraje sa nemocnic zbavili.

P. Sedláček zdôraznil, že exekúcia nie je správne riešenie, lebo finančné prostriedky odchádzajú mimo rezortu zdravotníctva. SP dostane svoje peniaze len vtedy, ak budú nemocnice fungovať. Hrozí však riziko konkurzu, čo tiež nie je riešenie. TSK nemôže za nemocnice zaplatiť dlhy, ani poskytnúť nemocniciam financie na úhradu záväzkov, bolo by to porušenie zákona. Finančné prostriedky, získané z predaja majetku tiež nemôžu byť použité na riešenie exekúcie. P. Sedláček zdôraznil, že nemocnice TSK sú verejné nemocnice, nie súkromné.

M. Uhrín zdôraznil, že minimálna požiadavka SP je zastaviť narastanie dlhu, aby nemocnice platili bežné poistné, potom môžu urobiť splátkový kalendár max. na 18 mesiacov. Na rokovaní 18. 2. predseda TSK informoval, že po podrobnej analýze situácie a našich možností uhrádzať dlhy voči SP systém nie je v takej kondícii, aby sme mohli okamžite začať

platiť, lebo sa pripravuje doučtovanie platieb zo strany VŠZP a tiež rokovania o nových zmluvách. Požiadal predstaviteľov SP o upokojenie situácie, keďže problém možno riešiť len vo vzájomnej súčinnosti, a o.i. navrhol termíny platenia bežného poistného nemocniciam.

M. Uhrín uviedol, že exekúciu považujú za normálny, zákonný postup na vymáhanie pohľadávok. Pristúpili k tomu preto, lebo dlhy nemocníc TSK sú alarmujúce a tieto nemocnice patria medzi dlhodobých neplatíčov.

Záver, ktorý sa týka našej nemocnice: NsP Prievidza začne uhrádzať bežné poistné od februára 2011, následne sa môže rokovať o splátkovom kalendári (ostatné nemocnice neskôr). Riaditeľka komunikačného odboru SP J. Ďuriáčková konštatovala, že najväčší pokrok zaznamenali v rozhovoroch s nemocnicou Bojnica.

Na rokovaní 30. marca 2011 vytkol Miroslav Uhrín, že NsP Považská Bystrica žiadosťou o odklad exekúcie na okresnom súde dosiahla odklad plnenia exekučného titulu do konca roka 2011, čo Sociálna poisťovňa považuje za nekorektné, vzhľadom k predchádzajúcemu príslubu predsedu TSK zaplatiť exekúciu v štyroch splátkach. Zároveň vyzval predsedu TSK k návrhu riešenia starých záväzkov nemocníc TSK voči SP. Predseda TSK P. Sedláček opakovane predchádzajúce stanovisko, že TSK nemôže uhrádzať záväzky nemocníc.

M. Uhrín preto navrhol ďalšie stretnutie asi o mesiac len s predstaviteľmi TSK a zástupcami NsP Pov. Bystrica, pretože NsP Prievidza a NsP Myjava majú 100% platobnú disciplínu a stav ich hospodárenia im zjavne neumožňuje riešiť staré záväzky bez účasti zriaďovateľa.

(gb)

Ministerstvo nám nepomôže

Témou rokovania riaditeľa NsP MUDr. L. Gerlicha na Ministerstve zdravotníctva 22. 2. boli možnosti financovania rekonštrukcie monobloku a inžinierskych sietí s dobavou operačných sál z eurofondov, eventuálne iných zdrojov a súčasná situácia vo financovaní NsP Prievidza zo strany Všeobecnej zdravotnej poisťovne (VŠZP) a jej ďalšia perspektíva. Prítomný bol štátny tajomník Ján Porubský a generálny riaditeľ sekcie zdravia Tibor Hlavatý.

Podľa informácie L. Gerlicha predstaviteľ MZ SR zaujali stanovisko, že ministerstvo nebude prehodnocovať pridelovanie prostriedkov z EÚ počas predchádzajúcej vlády. V súčasnosti je stav taký, že eurofondy v programovacom období 2007-2013 sú v rezorte zdravotníctva prakticky vyčerpané. Predstavitelia MZ SR nevedia poradiť ani iné zdroje na financovanie rekonštrukcie a dobavy nemocnice v Bojniciach, hoci sú si vedomí, že to bola stavba naprojektovaná a schválená štátom, že je ro-

zostavaná a investované štátne prostriedky nie sú využité.

Pokiaľ ide o financovanie nemocnice zvýšením úhrad zo VŠZP, ktorá je štátnou a.s., T. Hlavatý vysvetlil, že súčasná atmosféra v spoločnosti nie je naklonená v prospech nemocníc a ústavnej zdravotnej starostlivosti a MZ SR nevhodlá zasahovať do vzťahov VŠZP a poskytovateľov zdravotnej starostlivosti.

Vzhľadom na tieto závery L. Gerlich zhodnotil rokovanie na MZ SR ako bezvýsledné.

(ba)

Podakovanie očnému oddeleniu

Keď počúvam, ako sú ošetrení pacienti v zdravotníckych zariadeniach zahraničí, som veľmi prekvapený ošetrovaním u nás v bojníckej nemocnici na očné oddelenie.

Chcem sa veľmi pekne poďakovať celému personálu za ich láskavosť a obetavosť prácu. S takou milotou som sa ešte nikdy nestretol. Srdečne ďakujem.

S pozdravom
Stanislav Michalička,
Tužina

Reminiscencie 8. 4. 2011

Primátorka Prievidze K. Macháčková venovala jubilujúcej nemocnici špeciálnu "lekársku" tortu s ohňostrojom a obraz starej Prievidze

Reminiscencie 8. 4. 2011

Stretnutie partnerov - zľava: gen. riaditeľ Unipharmy T. Jurík, L. Gerlich, hl. hygienik SR G. Šimko a býv. pracovník NsP L. Babjak

Príspevok MUDr. Františka Kuruca k 50. výročiu otvorenia nemocnice v Bojniciach

Milé kolegyně a kolegovia,

Všetkých vás pozdravujem a ľutujem, že nie som medzi vami. V mojom krátkom príspevku sa nechcem vyjadrovať o odborných témach, a tak môj príspevok je skôr pohľad do minulosti, keď ešte nemocnica v Bojniciach nebola postavená. Z toho budete vidieť, aká dôležitá je teraz vaša práca.

V čase po II. svetovej vojne boli očné oddelenia už rozšírené po celom Slovensku a trachóm, ako najzákernejšia očná choroba, bol na ústupe, aj keď dôsledky bolo vidieť všade. Ešte za môjho štúdia na lekárskej fakulte Slovenskej univerzity v Bratislave existovalo osobitné oddelenie trachómu na klinike v Bratislave. Prednostom bol prof. Dérer, brat prof. Déreza - internistu, po ktorom je pomenovaná nemocnica na Kramároch. Očné oddelenia boli v Žiline, Martine, Nitre a v iných mestách, ale horné Ponitrie nemalo ani očné ambulanciu. V 50. rokoch minulého storočia dochádzal očný lekár z Topoľčan jedenkrát do týždňa, dopoludnia do Handlovej, popoludní do Prievidze, čoho som sa zúčastnil aj ja.

Uvedomenie očnej choroby bolo už za nášho účinkovania známe, bolo to vidieť aj na pesničke: „A ty Anča karpavá, nesadaj si vedľa mňa, lebo tvoje karpiny popadajú aj na mňa“.

Postavenie nemocnice v Bojniciach bolo pre okres Prievidza predlom nielen v zmysle medicínskom, ale aj kultúry a životnej úrovne horného Ponitria. Trachóm už v čase postavenia nemocnice nebol hlavným lekárskeým problémom, to už boli sociálne a spoločenské problémy na vyššom stupni a tým aj paleta očných ochorení. Povedal by som, že nová nemocnica bolo požehnanie pre ľud horného Ponitria.

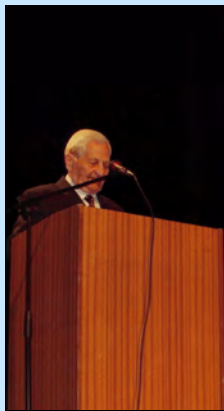
Oddelenie je dnes pokračovaním klinických a vedeckých pokrokov pre blaho ľudu. Za päťdesiat rokov vychovalo očné oddelenie nemocnice v Bojniciach šiestich primárov - troch pre vlastné oddelenie a troch pre iné očné oddelenia na Slovensku, konkrétne vo Zvolene, Leviciach a Nitre. Uverejnených bolo 45 odborných publikácií v časopisoch domácich i zahraničných, odprednášaných bolo vyše 100 odborných pred-

náškov na domácich a zahraničných fórach.

A čo nasledujúce roky? Prežije toto očné oddelenie aspoň jeden rok? Pri terajších chorých predstavách a masovej likvidácii tzv. malých lôžkových oddelení, čo sa už začalo na Slovensku, je to viac ako možné.

Želám vám všetkým veľa radosťi a úspechov vo vašej ušľachtilej práci.

Váš Kuruc

(Príspevok prečítal na úvod slávnostnej vedecko-pracovnej schôdze k 50. výročiu otvorenia nemocnice emeritný primár očného oddelenia Nemocnice s poliklinikou v Bojniciach MUDr. Teodor Streicher - na snímke dolu s dvojportrétom MUDr. Františka Kuruca z roku 1961 resp. 1991.)

Snímka: Ing. Martin Drozd

Privítali sme novú knihu

Kniha (dobrá kniha) je vždy sviatok, pretože nám zhmotňuje a zobrazuje časť života, ktorú zvyčajne nie je človek sám schopný obsiahnuť. Umožňuje nám uvedomiť si, že náš život, naša práca je súčasťou väčšieho celku a v ňom naberá nové významy a kvalitu.

Tak je to aj s knihou "50 rokov nemocnice v Bojniciach", ktorú sme slávnostne uviedli do života počas akadémie 8. apríla. Nie je prvá o nemocnici; ale je prvou s ambíciou zobraziť nemocnicu komplexne, v kontexte hornonitrianskeho zdravotníctva a v celej šírke jej minulosti i súčasnosti, vrátane toho najcennejšieho v nej - pracovných kolektívov, a na úrovni jubilea, ku ktorému vyšla.

Knihu predstavil vedúci jej autorského kolektívu a súčasník nemocnice

MUDr. Karol Schmidt. Zdôraznil, že kniha sa postupne rodila plných 12 rokov. Je výsledkom práce nielen autorského kolektívu, ale jej príprava vyvolala i aktivitu množstva bývalých zamestnancov. Vedúca odboru zdravotníctva a humánnej farmácie TSK

Mgr. Elena Šteffiková symbolicky a príznačne „pokrstila“ knihu infúznym roztokom a publikácia, ktorú od rána usilovne listovali všetci hostia slávnostnej akadémie, sa aj oficiálne vybrala do života. (ba)

V strede: E. Šteffiková, L. Gerlich (skrytý) a K. Schmidt. Vľavo: Mária Hollá.

Dar od mesta Prievidza - obraz Starý Prievidza (farský kostol sv. Bartolomeja), dolu piaristický kostol Najsvätejšej Trojice. Autor obrazu: Marek Opremečák.

ANKETA

▶ ▶ ▶

a dobrú spoluprácu so zriaďovateľom nemocnice. V súvislosti so zamestnancami je želaná možnosť zabezpečiť istoty, perspektívu činnosti do budúcnosti, garanciu rastu miezd všetkých zamestnancov, istotu sociálneho zabezpečenia a vytvorenie vhodného pracovného prostredia. Kvalitné pracovné prostredie sa odrazí v lepších medziľudských vzťahoch a v prístupe k pacientom.

Pre klientov nemocnice želané zabezpečenie dostupnej zdravotníckej starostlivosti a profesionálny personál s empatickým prístupom. Keď budú podmienky dofinancovania zabezpečené, verím že vedenie nemocnice bude môcť napláňovať systémové kroky vedúce k lepšiemu fungovaniu a zvedľadovaniu činnosti nemocnice.

Som presvedčený o potrebe zachovať rozsah prevádzkovaných činností nemocnice v takom objeme ako doteraz. Je dôležité zabezpečiť pre spádovú oblasť nemocnice s takými rôznorodými pracovnými činnosťami komplexnú zdravotnícku starostlivosť.

Prajem teda tejto nemocnici ekonomický rast, dlhé trvanie a udržanie sa v sieti perspektívnych nemocníc.

MUDr. Peter Malinjak, infektológ: - K 50. výročiu otvorenia Nemocnice s poliklinikou v Bojniciach by som si predovšetkým dovoľil vyjadriť poďakovanie za roky jej pôsobenia a tiež všetkým kolegom za ich dlhoročnú spoluprácu. Nielen vďaka modernizácii, ktorou za posledné roky bez pochyb prešlo aj samotné vybavenie nemocnice, ako aj zavedeniu kvalitnejších diagnosticko-výšetrovacích a liečebných

postupov, ale v neposlednom rade aj vďaka stúpajúcej profesionalite lekárov je nemocnica už päťdesiat rokov známa vo svojom okrese.

MUDr. Miroslav Ferenčík, sekundárny lekár OAIM: - Pacientom, a aj ako pacient, by som želané príjemné, pokojné a čisté nemocničné prostredie, milý, priateľský a ústretový stredný zdravotnícky personál, usmievané a očarujúce sestričky, empatických neuhnaných lekárov, pričom všetci spomenutí dokonale uspokojia moje bio-psycho-sociálno-spirituálne potreby. Samozrejmosťou by bola profesionalita a vysoká odbornosť poskytnutej zdravotnej starostlivosti.

Zdravotníkom, a aj ako zdravotník, by som prial ústretovejšiu formu komunikácie medzi sebou navzájom, radosť a potešenie z práce, ktoré nie sú zatažené čoraz nižším spoločenským statusom zdravotníka

a frustrujúcou finančnou situáciou v zdravotníctve.

Zamestnancom, a aj ako zamestnanec, by som prial adekvátne finančné ohodnotenie zodpovedajúce vzdelaniu, strávenému počtu hodín v práci mesačne a zdravotnému riziku, ktorému sme vystavení, ďalej management, ktorý rieši problémy neodkladne, získané výstupy aplikuje do praxe racionálne, zodpovedne a promptne, ako aj transparentnosť a efektívnosť toku financií.

Elena Pišová, sestra gastroambulancie: - Pracujem v našej nemocnici 17 rokov a ak mi zdravie dovolí, chcem pracovať i ďalej. Zúčastnila som sa i na slávnostnej akadémii k 50. výročiu otvorenia a bolo to veľmi pekné. Preto želané našej nemocnici ešte minimálne ďalších 50 rokov prinajmenšom takých úspešných ako doteraz,

Pokračovanie na str. 6

Ocenení na slávnostnej akadémii k 50. výročiu otvorenia nemocnice 8. apríla 2011

Zľava: MUDr. Anton Chrenko, MPH, MUDr. Marek Kudláček, Margita Gregorová, Pavla Jelínková, Mária Pipíšková. Blahoželá riaditeľ NsP MUDr. Ladislav Gerlich, MPH, vpravo asistuje: Bc. Mária Hollá (OAIM).

Zľava: MUDr. Vlasta Cmarková, MUDr. Jozef Hulaj, MUDr. Teodor Streicher, MUDr. Jana Špirková, MUDr. Peter Pavol Heriban, MUDr. Anton Bakyta, CSc. Blahoželá námestníčka pre REZ Ing. Amália Uhliarová, vpravo Ing. Ivana Vavrová (PPaM).

Zľava: Doc. MUDr. Ernest Lányi, CSc., MUDr. Miroslav Götzl a MUDr. Ladislav Beer (MUDr. Ján Šlapák, MUDr. Andrej Mihál, MUDr. Jozef Legierski a MUDr. Alojz Nemček neboli na slávnosti prítomní.)

Zľava: MUDr. Renáta Judíny, MUDr. Karol Schmidt, MUDr. Júlia Gažíková, MUDr. Vladimír Garaj, CSc., MUDr. Alexander Morávek a MUDr. Jozef Kubík.

Zľava: MUDr. Mária Hrdá, MUDr. Ivan Kerum, MUDr. Pavol Judíny, Mária Frimelová, Anna Hudáková a Helena Švecová.

Zľava: Štefánia Cibulková, Irena Foltánová, Anna Klepancová, MUDr. Dušan Magdín st., MUDr. Július Zeman, MUDr. Ľubomír Petráš, Irena Matejovičová.

Zľava: Antónia Nechalová, Anna Hanková, Magdaléna Richterová, Eva Hanzelová, Viola Marková, Darina Pavlíková a Ing. Júlia Kmeťová.

Zľava: Jozef Matejek, Blanka Lizoňová, Eugen Burian, Pavol Španík a Karol Mičunek. //Sntmky z jubilea v celom vydaní: M. Beňadič, M. Drozd a M. Hatványiová

Spomienky riaditeľa NsP a emer. primára onkologického odd. MUDr. Miroslava Götzla

Minulo už neuveriteľných 84 rokov, čo som prvý raz pozrel na svet v rodine lekárnik v mestečku Poštorná na juhu Moravského Slovácka. Detstvo a roky dospievania som prežil na povodí Orlice v kúpeľnom mestečku Brandýs nad Orlicí, v Týništi nad Orlicí a v Kostelci nad Orlicí, kde som navštevoval reálne gymnázium. Po maturite ďalšia cesta viedla do Hradca Králové, a to na Lekársku fakultu Karlovej univerzity. V roku 1951 prešla fakulta pod správu Ministerstva obrany, ktoré prejavilo veľký záujem a snahu získať medikov za budúcich vojenských lekárov. Po odmietnutí vojenskej kariéry som po 6. semestri a rigoróznejskej skúške z patologickej anatómie prestúpil na Lekársku fakultu Palackého univerzity v Olomouci, kde som aj spromoval v roku 1954. To, že som sa rozhodol pracovať na Slovensku, do určitej miery ovplyvnila moja maminka, ktorá mi ako chlapcovi rozprávala o neľahkom živote ľudí na slovenskom vidieku a s obdivom o M. R. Štefánikovi.

Dostal som umiestnenku do Nitrianskeho kraja s nástupom na krajskú transfúznú stanicu v Nitre. Po pol roku v rámci povinnej cirkulácie lekárov som prešiel na chirurgické oddelenie k primárovi MUDr. Fraštackému. Okrem bežnej práce sekundárneho lekára a prvých ľahších operácií som začal robiť arteriografie dolných končatín u akútnych stavov a pri chorobných zmenách, čo umožňovalo prvé krôčky v cievnej chirurgii a najmä v bedrovej sympatektómii. (Výsledky prednesené na krajskom seminári v Topolčiankach 1956.) V tom čase to bola novinka na chirurgickom oddelení v Nitre. V roku 1957 som si urobil atestáciu I. stupňa z chirurgie. Počas pôsobenia v Nitre som sa stal aj lekárom Krajského aeroklubu a pilotom rôznych typov jednomotorových lietadiel. Prispel som k tomu, že z Nitry sa uskutočnil prvý úspešný prelet s ťažko zraneným pacientom v bezvedomí do Bratislavy na Vajnorské letisko a následným prevozom na neurochirurgickú kliniku. Počas pôsobenia v Nitre som bol dočasne preložený na chirurgické oddelenie do Nových Zámok, kde som nastúpil na miesto chirurga, ktorý odchádzal na vo-

jenskú prezenčnú službu. Po pol roku som vo februári 1958 bol preložený ako slobodný - a tým dobre „manipulovateľný“ - („v rámci účelného rozmiestenia zdravotníckych kádrov, podpísaný Bublá, kádrový odbor KNV Nitra“) do OÚNZ Prievidza.

V Prievidzi ma privítal na uvoľnené miesto chirurga vedúci zdravotného oddoru MUDr. Jozef Paule. Chirurgická

mali viac ako 30 zamestnancov a všetky obce v okrese, okrem Handlovej a jej okolia. Tieto plány boli dôležité najmä pri výskyte hromadných havárií a nešťastí, kde bolo nutné, aby všetky zložky boli informované a koordinovane spolupracovali pri záchrane ľudských životov. V roku 1959 som bol vedúcim odboru MUDr. Paulem poverený ešte evidenciou onkologických pacientov. Začiatky starostlivosti o pacientov s onkologickým ochorením boli formou evidencie - hlásenia odborných lekárov. V tom roku 1959 som založil tumorregister. Pri kontrolnej návšteve riaditeľa Onkologického ústavu MUDr. Líšku a prednostu radioterapeutického oddelenia doc. MUDr. Ďurkovského v r. 1960 bola vysoko hodnotená moja činnosť a postupne sa začala rozvíjať spolupráca s onkologickým ústavom v Bratislave, čo vlastne bol začiatok onkologickej činnosti aj do budúcnosti.

Vo februári 1961 sa otvorila nemocnica v Bojniciach, kde bola zriadená aj moderne vybavená nová chirurgická ambulancia ako súčasť lôžkového od-

Dlhá cesta

ambulancia sa skladala z jednej nedostatočne vybavenej miestnosti, ktorá bola nevyhovujúca a nedali sa v nej vykonávať prakticky žiadne zákroky a ani sádrovanie. Nemocnica sa mala otvoriť o ďalšie tri roky. Moja argumentácia o zlom stave ambulancie podnietila zriadenie chirurgickej ambulancie v iných priestoroch s dvoma miestnosťami, a to vyšetrovňou a zákrokovou miestnosťou. So mnou tu pracovala aj zdravotná sestra Zorka Andrežalová, ktorá ma zaspätila do prostredia a oboznamovala so zdravotným stavom pacientov prichádzajúcich na ošetrovanie. Aj táto ambulancia však bola provizórium. Okrem ambulancie činnosti som bol na príkaz riaditeľa OUNZ MUDr. Pauleho poverený vytvoriť tzv. havarijné plány (HP) pre závody, ktoré

delenia. Nie dlho po nástupe do nemocnice v roku 1962 som bol menovaný za riaditeľa Nemocnice s poliklinikou. Bola však nepísaná dohoda, že funkciu riaditeľa - nie proti mojej vôli, ale nie s veľkou ochetou - budem robiť len dva roky a že chcem pokračovať ako chirurg a urobiť si atestáciu II. stupňa z chirurgie. Doplnil som si vzdelanie v organizácii zdravotníctva a z toho som aj atestoval. Dva roky uplynuli a riaditeľom OÚNZ sa stal MUDr. F. Telin. A ten mi dal podmienku, že ak chcem odísť z funkcie, aby som si našiel za seba náhradu. Toto trvalo ďalšie dva roky, kým som získal za seba MUDr. Emila Ivicu, ktorý bol riaditeľom v nemocnici Handlová. Za môjho pôsobe-

Pokračovanie na str. 7

rodnom klinickom výskume robiť našej nemocnici dobré meno.

Edita Gálová, pracovníčka odd. príjmu a výdaja bielizne: - Nemocnicu ako svojho chleboďarcu vnímam pri svojej práci ako dobre zabezhotený kolos, ktorému pomáhame v pomocných prevádzkach vytvárať všetky podmienky na konečný výsledný efekt, a to je poskytovanie zdravotníckych služieb občanom. V duchu som hrdá na to, že aj ja prispievam svojou troškou do mlyna k fungovaniu tohto kolosu, ktorí sa dožil 50. výročia od otvorenia.

Napriek tomu, že tu až tak dlho nepracujem (v porovnaní s inými), viem posúdiť potreby tejto nemocnice z môjho pohľadu. Ako počúvam, v minulosti tu boli užšie vzťahy medzi zamestnancami, vraj si viac jeden druhého vážili. Ale to je asi príznak rozvoju doby. Samozrejme, že ide v prvom rade o peniaze, ktoré by mali byť v dostatočnom množstve

poskytované na všetky činnosti. Zvlášť v poslednej dobe sme boli svedkami snahy vedenia o riešenie problémov s bielizňou, a tak sme trpeli, či sa to naozaj podarí, keďže navrhované množstvá sa tvorili s ohľadom na čo najúspornejší variant, teda aby sa zbytočne viac neobjednalo, ako je nutné. Ale všetko sa teraz na dobré obracia a verím, že aj ostatní zamestnanci našej nemocnice budú spokojní s poskytovaním a obmieňaním bielizne po novom.

Nemocnici prajem, aby mala len dobrých zamestnancov, dobre zaplatených, aby sa im tu páčilo pracovať, aby boli k sebe možno milší, aby nemocnica pre nich vytvárala vhodné pracovné podmienky a aby boli všetci hrdí na to, že tu pracujú. Verejnost, aby nemocnicu videla len v tom dobrom svetle, a tí, čo majú nemocnici pomáhať, aby jej pomáhali, a to najmä finančne.

Pokračovanie na str. 8

Predstavujeme nových vedúcich pracovníkov

MUDr. Roman Velický - Na medicínu nastúpil po ročnej práci ako sanitár na chirurgickom odd. NsP v Krompachoch, LF ukončil v r. 1997 v Bratislave a nastúpil na chirurgické odd. v našej nemocnici, za primariátu Dr. Beera. V r. 1997-1998 absolvoval ZVS. Od r. 1998 mladší sekundárny na chirurgickom odd. našej nemocnice, v r. 2000 atestácia 1. st., v r. 2005 atestácia 2. st., obe v odbore chirurgia. Od r. 2006 až do r. 2008 zástupcu primára chirurgického oddelenia. Od 1. apríla 2011 primár chirurgického oddelenia.

- Mal som neuveriteľné šťastie na úžasných ľuďoch, kolegoch, ktorí sa mi nepretržite venovali a vykresali zo mňa terajšiu podobu. Za všetko som im nesmierne vďačný a verím, že množstvo z toho dobrého, čo oni odovzdali mne, budem môcť ja odovzdať mladším kolegom. Pracoval som už ako zástupca primára chirurgického oddelenia Dr. Konečného a následne aj bývalého primára Dr. Nárožného. Pre rozdielnosť pováh a aj názorov som sa danej funkcie dobrovoľne vzdal a ďalej som sa podieľal na chode oddelenia ako sekundárny lekár. Chirurgia v našej nemocnici sa však začala uberať pre mňa smerom, s ktorým som sa nestotožňoval a situácia sa vyhrotila až do podoby, kedy bola nutná - a nie len pre mňa - zmena vedenia na našom oddelení. Moje vlastné ambície však nesmerovali k cieľu získať primariát na chirurgickom oddelení. No v konečnom dôsledku, najmä pod tlakom mnohých okolností, som sa prihlásil do vypísaného výberového konania.

Na konkurze som presvedčil výberovú komisiu o nutnosti zmeny, v širšom slova zmysle, a tak od 1. 4. 2011 som bol menovaný do funkcie primára chirurgického oddelenia.

Chirurgické oddelenie v Bojniciach je pre mňa druhou „alma mater“. Nesmierne si vážim celý, veľký kolektív (a nie len chirurgického oddelenia), a preto je mojím hlavným zámerom pokračovať v budovaní kvalitnej chirurgickej starostlivosti, tak, ako ma to učili moji veľkí učitelia. Prinavrátim meno chirurgickému oddeleniu, ktoré bolo devalvované, hoci ešte donedávna bolo celoslovensky uznané. Vrátiť mu lesk a prinešť aj rozvoj na poli onkochirurgie, zväčšiť rozsah miniinvazívnej chirurgie, skvalitniť starostlivosť o cievnych pacientov.

Jedným slovom, budovať chirurgiu, za ktorú sa nebudeme musieť hanbiť.

Dlhá cesta

nia ako riaditeľa sa vytvorilo psychiatrické oddelenie, presťahovalo sa odd. tuberkulózy a respiračných chorôb, dotvorila sa ortopédia a oddelenie detskej chirurgie. Bola to myšlienka doc. MUDr. Kukuřu, ktorú som podporoval, pretože dovtedajšie riešenie nebolo dobré (fungovanie príjmového oddelenia na príjem pacientov v nočnej dobe; malo to slúžiť na to, aby sa odbremenili v nočnom čase ostatné oddelenia). Potom sme sa pustili do zlepšovania prístrojového vybavenia, čo však narazilo na scestnú argumentáciu, že nemocnica je nová, a teda dostatočne vybavená; bez pochopenia, že pokrok a vývoj nezadržateľne napreduje. V roku 1965 začala pracovať onkologická ambulancia s menším úväzkom a sestrou Eleonórou Vargovou i s náplňou dokumentačného pracovníka.

Po ukončení funkcie riaditeľa nemocnice v roku 1966 som opäť mohol pracovať plne na chirurgickom oddelení a sa venovať chirurgii a príprave na atestáciu z chirurgie. V roku 1967 som bol na predatestačnom školení v Martine u doc. MUDr. Steinera a získal som atestáciu II. stupňa z chirurgie. V roku 1970 som ochorel na profesionálnu žltacku s proťahovaným priebehom s ročnou pracovnou neschopnosťou a jeden a polročným čiastočným invalidom. Zvýšené laboratórne hodnoty trvali 5 rokov. Pochopil som, že to je pre mňa koniec fyzicky náročnej chirurgie. Pracoval som však ďalej na chirurgickom oddelení, ale už len na polovičný úväzok, a uvažoval som vykonávať prácu, ktorú za daných okolností by som lepšie zvládol a ktorá by ma viac naplňovala. A riešenie som našiel v prehlbení a rozšírení onkologickej činnosti.

V roku 1972 som si vybavil 3-mes. školenie na onkologickom ústave v Bratislave. Stal som sa tak prvou las-tovičkou pre budúce školenie lekárov podľa novej koncepcie už vznikajúceho odboru klinickej onkológie v roku 1976, ktorá dala vznik POKO, to jest poliklinickému oddeleniu klinickej onkológie. Po absolvovaní školenia som už založil v Bojniciach aj liečbu onkologických pacientov, po chirurgických výkonoch, ktorá spočívala v chemoterapii, teda v liečbe cytostatikami a v hormonálnej a podpornej liečbe. Okrem Onkologického ústavu v Bratislave

a krajských onkológiách oddeleniach kde sa robila popri radioterapii aj chemoterapia, vznikla na Slovensku ako prvá v okrese v Prievidzi plne funkčná liečba onkologických pacientov podľa vzoru Onkologického ústavu a napokon Národného onkologického ústavu v Bratislave. Onkologický ústav mi v začiatkoch vyšiel mimoriadne v ústrety, pretože požiadal cez ministerstvo zdravotníctva o mimoriadny príděl financií na vybavenie novej ambulancie - na cytostatiká a zariadenie. OÚNZ na

Vrchná sestra onkologického odd. za pôsobenia emer. primára MUDr. M. Götzla Darina Liškové (vľavo) a dokumentačná sestra Mária Miháliková.

zriaďovanie nových oddelení nemal finančné prostriedky. Tak vznikla nelôžková ambulancia klinickej onkológie - najprv v nemocnici. To som už robil takmer s plným úväzkom a nechal som si len malý úväzok na chirurgii na operácie rakoviny prsníkov.

Aj prístup a rozsah operácií podliehal vývoju a veľkosti zákroku a revízií lymfatického systému. Kontakt s pracovníkmi Onkologického ústavu vďačím za podporu v mojej činnosti ako onkológa. Tam som zažil hlbokú empatiu vo vzťahu k pacientom aj v kolektíve pracovníkov, čo som si aj osvojil a prenášal na mojich spolupracovníkov.

V roku 1982 boli zriadené nové priestory pre poliklinické oddelenie klinickej onkológie na Ul. J. Kráľa v obvodnom zdravotnom stredisku Bojnice. Tu sa podávala antinádorová terapia. U hospitalizovaných pacientov sa podávala liečba na oddeleniach. V roku 1988 sa zriadila v priestoroch „A“ bloku na 2. posch. NsP samostatná izba pre podávanie cytostatík, pričom pacientom bola liečba podávaná v týchto priestoroch a ležali na jednotlivých oddeleniach podľa základného ochorenia. Pre náročnejšie schémy chemo-

terapie a nutnosť pacientov hospitalizovať sa v marci 1993 ambulancia presťahovala zo zdravotného strediska Bojnice do novovytvorených priestorov pavilónu „A“ na prízemí v nemocnici. Pretože vývoj v odbore pokračoval ďalej, vznikla potreba zriadiť lôžkové oddelenie, čo sa s pochopením riaditeľa MUDr. A. Chrenku aj podarilo a so sponzorskou pomocou manžela vrchnej sestry Dariny Liškové sa vytvorilo onkologické oddelenie spĺňajúce prísne hygienické predpisy pracoviska s rizikom práce s cytostatikami ako aj ambulancia s čakárňou. Oddelenie malo lôžkovú časť s 12 lôžkami v 4 izbách a tiež archív, ktorý bol

ment). Oblasť okresu Prievidza bola vybratá z dôvodu spádu exhalátov z ENO Nováky a pôsobenie aj na samotných zamestnancov. Bolo zistené, že výskyt karcinómu kože (okrem melanómu) v sledovanom období bolo 1903 nových prípadov a 1117 nových ochorení na rakovinu pľúc. V rakoviny pľúc sa jednoznačne nepreukázal zvýšený výskyt zhubných ochorení v rizikovej oblasti u zamestnancov ENO v dôsledku expozície arzénu s ostatnou populáciou. Na zvýšený výskyt karcinómu pľúc malo podiel najmä fajčenie a bolo možné pozorovať aj vzostupný trend výskytu u žien, a to najmä v poslednom desaťročnom sledovanom období. Údaje o výskyte karcinómu kože ukázali, že v priebehu prvého desaťročného obdobia došlo k nárastu karcinómu kože v najviac znečistených oblastiach okresu Prievidza následkom zvýšeného rizika spádu exhalátov z ENO Nováky. Tento vzostupný trend sa postupne v priebehu nasledujúcich dvoch 5-ročných období zmenil, a to vplyvom opatrení ENO Nováky prijatých na zníženie úrovne emisii arzénu. Pre spracovanie štatistiky bola nutná aj spolupráca lekárov poverených onkologickou starostlivosťou na jednotlivých lôžkových oddeleniach Nemocnice Bojnice a obvodnými lekármi v okrese Prievidza.

Svoju prácu onkológa som ukončil v roku 1994.

Napokon, nemôžem nespomenúť hlboké pochopenie mojej manželky Perly, ktorá prežívala so mnou neľahké obdobie choroby a jej pomoc pri strojom spracovávaní štatistických údajov a zostavení Havarijných plánov. Mal som šťastie pri výbere spolupracovníkov - zdravotných sestier a dokumentačných pracovníkov, ktorí mi pomáhali. Musím menovať Zorku Andrežalovú, ktorá mi bola pravou rukou na chirurgickej ambulancii, a ďalšie onkologické sestry A. Gombarčíkovú, Noriku Vargovú, Máriu Mihálikovú - dokumentačnú sestru, Darinu Liškovú, ktorá sa pričínila o hladký chod ambulancie ako hlavná sestra onkologického odd., Vierku Kurbelovú, dokumentačnú sestru a napokon sa stala hlavnou sestrou oddelenia, Danielu Šmíkalovú, ktorá mala na starosti prípravu infúzií s cytostatikami a ďalšie zdravotné sestry na lôžkovom oddelení, u ktorých som oceňoval perfektný profesionálny prístup k onkologickým chorým.

uvedený do činnosti marci 1993. Asi 3/4 roka po založení samostatného lôžkového oddelenia som už celkom skončil s prácou na chirurgii a venoval sa len onkológii. Medzitým prišiel kolega MUDr. Magdín. Nádory u pacientov sa evidovali a to s prihliadnutím na rôzne kategórie ako pohlavie, druh pracoviska, vek, lokálne vplyvy, doba expozície na slnečné žiarenie, fajčenie, genetickú záťaž, roky bývaní v jednotlivých oblastiach, ktoré by mali vplyv na riziko vzniku zhubného ochorenia. Následne boli spracovávané výpočtovou technikou. Výsledky zaujali prof. MUDr. Bencku, prednostu Hygienického ústavu Karlovej univerzity Praha, a rozvinula sa spolupráca pri výskume pri výskume a štatistikom spracovaní vplyvu arzénu na zdravie obyvateľstva okresu Prievidza. Šlo o výskyt a spracovanie ne-melanómového karcinómu kože a pľúc v súvislosti s vystavením obyvateľstva pôsobeniu arzénu v exhalátach z ENO Nováky v 20-ročnom pozorovaní (prednesené na kongrese v Štokholme a publikované v Recent Advances in Quantitative Methods in Cancer and Human Health Risk Assess-

Spolupracoval: M. Beňadik
Snímky: archív M. Götzla a M.B.

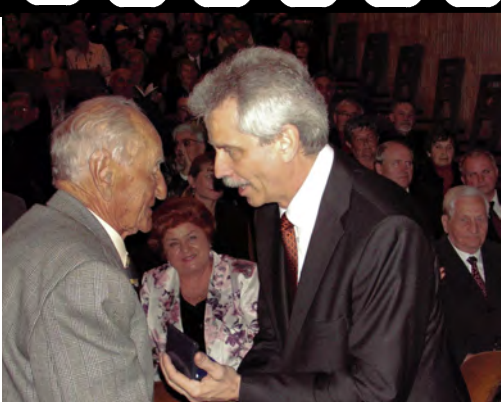
Reminiscencie 8. 4. 2011

Zápis ocenených do kroniky. Podpisuje sa (sprava) býv. operačná sestra I. Matejovičová, primárka OKB M. Hrdá a primár psychiatrie V. Garaj.

Reminiscencie 8. 4. 2011

Emer. primátovi polikl. odd. TaRCH J. Stějskalovi (vľavo) odovzdal ocenenie riaditeľ NsP L. Gerlich. Medzi nimi emer. primárka detského odd. R. Judiny, vpravo emer. primár očného odd. T. Streicher.

Naši jubilanti

MAREC 2011

Životné jubileum 50 rokov:

Alena Antolová, CPA (január)

Prac. jubileum 30 rokov v NsP:

Marta Páleschová, OKB
Helena Pipíšková, OLVaS

APRÍL 2011

Životné jubileum 50 rokov:

Daniela Štrbáková, FRO

Prac. jubileum 25 rokov v NsP:

Hana Bobuľová, ekon. odbor

Prac. jubileum 30 rokov v NsP:

Anna Važanová, OKM

Podakovanie

Vážený pán riaditeľ MUDr. Gerlich.

Uplynuli už 2 roky, čo som sa druhýkrát narodil, keď mi v pohotovostnej službe v Prievidzi všeobecný lekár Vašej nemocnice MUDr. Otto Šupík zachránil život.

Stále s vďakou spomínam.

Ján Danko, Prievidza

Podakovanie

Touto cestou sa chcem úprimne poďakovať celému kolektívu oddelenia dlhodobochorých (ODCH), a to: primárovi oddelenia MUDr. Ladislavovi Gerlichovi, MPH, ošetrojúcej lekáre MUDr. Bronislave Karchovej, zdravotným sestričkám a ostatnému personálu za zodpovednú, príkladnú a ľudskú starostlivosť počas mojej hospitalizácie na oddelení dlhodobochorých (ODCH).

Ešte raz srdečná vďaka.

Mária Flimelová,

Nedožery-Brezany

Nemocnica - vydáva ako dvojmesačník Nemocnica s poliklinikou Prievidza so sídlom v Bojniciach vo vydavateľstve Agentúra IN. Šéfredaktor: PhDr. Michal Beňadik. Náklad: 600 ex. Sadzba: Agentúra IN. Tlač: Alfaprint Martin. Distribúcia: NsP. Redakcia: Časopis Nemocnica - Agentúra IN, Škulatéhoho 1, 036 55 Martin, mibe3377@centrum.sk, T/F:043/430 2881, 0905-945 901. Registrácia: Ministerstvo kultúry SR pod č. EV 1870/08

Vážený pán riaditeľ,
dovoľte mi touto cestou z celého srdca poďakovať, za záchranu života mojej mamy, ktorá bola vo veľmi kritickom stave privezená do Vašej nemocnice dňa 3. 3. 2011 v neskorých nočných hodinách. Bola prijatá na chirurgiu, kde sa od samého začiatku o ňu príkladne starali a bojovali o záchranu jej života.

Podakovanie

Moje veľké poďakovanie patrí celému personálu chirurgie E aj F, všetkým lekárom, sestričkám na JIS, ale aj na oddelení, za ich profesionálny a ľudský prístup, sanitárke Darine Bellovičovej za jej veľkú ľudskosť, kde je vidno, že svoju prácu robí zo srdca. A menovite by som chcel poďakovať novému primárovi MUDr. Velickému a MUDr. Petrášovi, ktorý ju aj operoval.

Pán riaditeľ, títo ľudia sú štátom nedocenení, tak Vás prosím, odovzdajte im aspoň moje veľké poďakovanie.

Nech ich srdečnosť a ochota pomôcť chorému lieči i naďalej...

S pozdravom

Eudovít Daniel (syn)

Podakovanie

Touto cestou chcem vyjadriť úprimnú vďaku celému internému oddeleniu, a to: primárovi MUDr. Ladislavovi Břešovi, ošetrojúcej lekáre MUDr. Magdaléne Kajtárovej, zdravotným sestričkám a ostatnému personálu za zodpovednú, príkladnú a ľudskú starostlivosť počas mojej hospitalizácie na internom oddelení.

Ešte raz srdečná vďaka.

Mária Flimelová,

Nedožery-Brezany

Podakovanie

Touto cestou sa chcem srdečne poďakovať rehabilitačným sestričkám na rehabilitačnom oddelení, a to: p. Cauderovej, p. Mihálikovej, p. Zuzane Mokrej, p. Dominike Vavrekovej za ich zodpovednú a príkladnú rehabilitačnú prácu počas mojej hospitalizácie na internom oddelení a na oddelení dlhodobochorých (ODCH).

Ešte raz srdečná vďaka.

Mária Flimelová,

Nedožery-Brezany

ANKETA

MUDr. Dominika Kriššová,

lekárka interného oddelenia: - Rada by som zažerala k 50. výročiu otvorenia našej nemocnice mnoho ďalších úspešných rokov, spokojných zamestnancov i pacientov. Verím, že sa nám spoločnými silami podarí zlepšiť vzťahy a komunikáciu medzi jednotlivými oddeleniami, nakoľko sme tu všetci predovšetkým pre zdravie pacienta. Nezabúdajme na to, že v role pacienta sa môžeme ocitnúť aj my a naše rodiny, tak sa správajme k svojim kolegom ohľaduplne a o každého pacienta, ktorý nám prejde pod rukami, sa starajme ako o svojho blízkeho. Keďže tu v Bojniciach pôsobím len krátku dobu, netrúfam si vyjadriť sa k problematike vedenia nemocnice. Moje pôsobenie v tejto

NsP považujem za dobrý štart do praxe a verím, že budem prínosom nielen pre svoje primárne oddelenie, ale tiež pre celú nemocnicu.

MUDr. Štefan Svitok, v r. 2000 až 2006 primár RZP: - Zažeral by som ako päťdesiatničke veľa zdravia a zažeral by som jej iné prostredie, než aké je momentálne v zdravotníctve. Na túto momentálnu slovenskú „zdravotnícku antikoncepciu“, na to sa strašne ťažko pozerá. Bojnická nemocnica je nadregionálna a skoro by som povedal: nadčasová. Veľmi veľa znamenala a skutočne bola nadregionálnou ľudmi, personálom, zariadením, prácou, entuziazmom... V tomto ťažkom období zdravotníctva jej želim to, čo tu bolo skutočnosťou v nedávnych dobách - možnosť kvalitne pracovať.

Nemocnica mala rozličné obdobia, aj jej ekonomika sa v tých obdobiach

Podakovanie

Som viacročnou pacientkou pani MUDr. Harmatovej. Pri každej mojej návšteve býva čakáreň hematologického odd. plná pacientov, no pani doktorka má napriek tomu vždy na tvári milý úsmev. I týmto spôsobom sa jej chcem poďakovať za trpezlivosť a citlivý, ľudský prístup k jej pacientom.

Vyslovujem Vám úprimné ďakujem.

Kamila Kobelová

Podakovanie

Ďakujem primárovi MUDr. Ďurčenkovi, MUDr. Gamanovi a celému kolektívu lekárov a sestričiek za vzornú starostlivosť počas hospitalizácie na gynekologickom oddelení.

Lubica Plevová, V. Čausa

Darček k jubileu

Vážení čitatelia,

toto pred-jubilejné vydanie nášho časopisu vychádza vo farebnej úprave, ktorá je darom Agentúry IN v Martine Nemocnici s poliklinikou v Bojniciach k jej krásnemu jubileu. Želám jej a jej pracovníkom energiu prekonať nepriaznivé obdobie a ďalej úspešne pokračovať v plnení jej a ich ušľachtileho poslania.

PhDr. M. Beňadik-Agentúra IN

rozvíjala rôzne. Ale je to jednoznačne nemocnica, ktorá je pre tento región s jeho ťažkým priemyslom potrebná a absolútne jej dôverujem. Chodím sem so záchrankou, dovážam sem pacientov na centrálny príjem a podľa mňa by táto nemocnica jednoznačne mala prosperovať, pretože na to má.

Mnohé zariadenia, aj väčšie aj menšie, sú v súčasnosti ohrozené, ale veľmi ťažko by som sa vedel stotožniť a tým, ak by mala byť bojnická nemocnica akýmkoľvek spôsobom ohrozená.

Môj osobný vzťah k nej je ten najkrajší: je to moja alma mater, na ARO a RZP, ktoré je dnes súčasťou oddelenia urgentnej medicíny bol vynikajúci personál aj prístrojové vybavenie, bolo to špičkové pracovisko v rámci Slovenska a robilo európsku medicínu.

Pripravil: (ba)

Reminiscencie 8. 4. 2011

Doc. Lányi si z "monoblokovej" torty vlastnoručne nožom vybral svoje okno a druhým pohostil primára J. Ďurčenku

Reminiscencie 8. 4. 2011

Jeden z mnohých "vláčikov" viedla L. Urhančová a za ňou sa dobre zabávali: J. Bojtková, J. Vičan, M. Poláčková a mnohí ďalší.